

©Documentul a fost pus la dispoziție cu sprijinul Consiliului Superior al Magistraturii din România ([www.csm1909.ro](http://www.csm1909.ro)) și al Institutului European din România ([www.ier.ro](http://www.ier.ro)). Permișiunea de a republica această traducere a fost acordată exclusiv în scopul includerii sale în baza de date HUDOC.

©The document was made available with the support of the Superior Council of Magistracy of Romania ([www.csm1909.ro](http://www.csm1909.ro)) and the European Institute of Romania ([www.ier.ro](http://www.ier.ro)). Permission to re-publish this translation has been granted for the sole purpose of its inclusion in the Court's database HUDOC.

### **Traducere din limba franceză**

Consiliul Europei

Curtea Europeană a Drepturilor Omului

Secția a III-a

#### **HOTĂRÂREA**

din 21 iunie 2007

în Cauza Dura împotriva României

(Cererea nr. 10793/02)

Strasbourg

*Hotărârea este definitivă. Poate suferi modificări de formă.*

În Cauza Dura împotriva României,

Curtea Europeană a Drepturilor Omului (Secția a III-a), statuând în cadrul unei camere formate din:

Domnii B.M. Zupančič, președinte,

C. Bîrsan,

Doamnele E. Fura-Sandström,

A. Gyulumyan,

Domnii E. Myjer,  
 David Thor Björgvinsson,  
 Doamna I. Ziemele, judecători,  
 și domnul S. Quesada, grefier de secție,

după ce a deliberat în camera de consiliu, la data de 31 mai 2007,

a pronunțat următoarea hotărâre, adoptată la aceeași dată:

#### PROCEDURA

1. La originea cauzei se află cererea nr. 10793/02, introdusă împotriva României, prin care un cetățean al acestui stat, domnul Marcel Dura (*reclamantul*), a sesizat Curtea la data de 4 martie 2002 în temeiul [art. 34](#) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (*Convenția*).

În urma decesului reclamantului, la 26 decembrie 2005, copiii săi, în continuare denumiți *moștenitorii reclamantului*, Marcel Andrei Dura, Ionuț Marius Dura, Mihaela Dura și Lucian Dura, reprezentați de Doamna Irina Beldiman, mama lor, și-au exprimat la 3 februarie 2006 dorința de a continua cererea.

2. Guvernul român (*Guvernul*) a fost reprezentat de co-agentul guvernamental, doamna Ruxandra Pașoi, de la Ministerul Afacerilor Externe.

3. Reclamantul s-a plâns în special de o atingere adusă dreptului său de acces la instanță, garantat de art. 6 alin. 1 din Convenție, datorită neexecutării unei hotărâri interne definitive.

4. Printr-o Hotărâre din 8 septembrie 2005 Curtea a declarat cererea parțial admisibilă.

5. La 23 ianuarie 2007, după un schimb de corespondență, grefierul a propus părților încheierea unei înțelegeri amiabile în sensul art. 38 alin. 1 b) din Convenție. La 3 și respectiv 12 aprilie 2007 Guvernul și moștenitorii reclamantului au prezentat declarații formale de acceptare a unei soluționări amiabile a cauzei.

#### ÎN FAPT

6. Reclamantul s-a născut în anul 1954 și a locuit la Iași.

7. Printr-o sentință din 3 decembrie 1997 Judecătoria Iași a condamnat pe M.F. și societatea U. să plătească reclamantului o despăgubire de 4.210.014 lei vechi românești (ROL) pentru repararea prejudiciului cauzat mașinii sale în urma unui accident rutier și suma de 588.514 ROL cu titlu de cheltuieli de judecată.

8. Această sentință a fost confirmată în apel de Tribunalul județean Iași, printr-o hotărâre din 23 noiembrie 1998. Printr-o hotărâre definitivă din 29 aprilie 1999, Curtea de Apel Iași a anulat recursul lui M.F. pentru nerespectarea cerințelor procedurale.

9. Reclamantul a trimis scrisori societății E. și lui M.F., somându-i să execute sentința din 3 decembrie 1997. Demersurile sale au rămas fără răspuns.

10. Datorită neexecutării din partea celor doi debitori a obligației, reclamantul a sesizat la 27 mai 1999 Judecătoria Iași cu o acțiune în reactualizare a despăgubirii stabilite prin sentința din 3 decembrie 1997.

11. Printr-o sentință din 19 ianuarie 2000, Judecătoria a admis acțiunea sa și a reactualizat suma datorată. Printr-o hotărâre din 29 septembrie 2000, Tribunalul județean Iași a admis apelul lui M.F. și a respins acțiunea reclamantului. El a considerat că reclamantul rămăsese pasiv în condițiile în care putea cere executarea silită a sentinți definitive în locul reactualizării sumei. El a remarcat că o asemenea cale era posibilă și a

considerat că reclamantul a fost de rea credință cerând reactualizarea despăgubirii. Această hotărâre a fost confirmată la 10 ianuarie 2001 printr-o hotărâre definitivă a Curții de Apel din Iași.

12. La 20 octombrie 2000 reclamantul a depus la executorul judecătoresc de pe lângă Judecătoria o cerere de executare silită a sentinței din 3 decembrie 1997. La o dată neprecizată executorul judecătoresc a somat pe M.F. să execute sentința. După această somație executorul judecătoresc nu a luat nicio altă măsură de executare.

#### ÎN DREPT

13. La 3 aprilie 2007 Curtea a primit de la Guvern declarația următoare:

« Subsemnata, Ruxandra PAȘOI, co-agent al Guvernului român în fața Curții Europene a Drepturilor Omului, declar că Guvernul român propune să plătească Doamnei Irina Beldiman, în calitate de reprezentantă a lui Marcel Andrei Dura, Ionuț Marius Dura, Mihaela Dura și Lucian Dura, cu titlu gratuit, împreună, suma de 3.000 euro (trei mii euro) în vederea unei soluționări amiabile a cauzei având la bază cererea menționată anterior în curs la Curtea Europeană a Drepturilor Omului.

Această sumă va acoperi orice prejudiciu material și moral precum și costurile și cheltuielile și va fi plătită în următoarele trei luni de la data notificării hotărârii Curții pronunțate în conformitate cu art. 39 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. În caz de neplată în termenul respectiv Guvernul se obligă să plătească, începând de la expirarea acestuia și până la achitarea efectivă a sumei respective o dobândă simplă la o rată echivalentă cu rata dobânzii pentru facilitatea de credit marginal practică de Banca Centrală Europeană, la care se vor adăuga trei puncte marginale. Această plată va soluționa definitiv cauza. »

14. La 12 aprilie 2007, Curtea a primit declarația următoare, semnată de moștenitorii reclamantului :

« Subsemnata, Irina Beldiman, în calitate de reprezentantă a lui Marcel Andrei Dura, Ionuț Marius Dura, Mihaela Dura și Lucian Dura, constat că Guvernul român este dispus să-mi plătească, cu titlu gratuit, împreună, suma de 3.000 euro (trei mii euro) în vederea unei soluționări amiabile a cauzei având la bază cererea menționată anterior în curs la Curtea Europeană a Drepturilor Omului.

Această sumă va acoperi orice prejudiciu material și moral precum și costurile și cheltuielile și va fi plătită în următoarele trei luni de la data notificării hotărârii Curții pronunțate în conformitate cu art. 39 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. În caz de neplată în termenul respectiv Guvernul se obligă să plătească, începând de la expirarea acestuia și până la achitarea efectivă a sumei respective o dobândă simplă la o rată echivalente cu rata dobânzii pentru facilitatea de credit marginal practică de Banca Centrală Europeană, la care se vor adăuga trei puncte marginale.

Accept această propunere și renunț la orice altă pretenție față de România în legătură cu faptele aflate la baza respectivei cereri. Declar cauza definitiv soluționată.

Prezenta declarație se înscrie în cadrul înțelegerii amiabile la care Guvernul și eu personal am ajuns.»

15. Curtea ia act de înțelegerea amiabilă la care au ajuns părțile (art. 39 din Convenție). Ea este convinsă că această înțelegere se întemeiază pe respectarea drepturilor omului recunoscute de Convenție sau Protocoalele sale (art. 37 alin. 1 *in fine* din Convenție și 62 alin. 3 din regulament).

15. În consecință, cauza va fi scoasă de pe rol.

***PENTRU ACESTE MOTIVE,***

***CURTEA,***

***ÎN UNANIMITATE:***

- 1. declară cauza scoasă de pe rol;***
- 2. ia act de angajamentul părților de a nu cere trimiterea cauzei la Înalta Cameră;***

***Redactată în limba franceză, apoi comunicată în scris, la data de 21 iunie 2007,  
în aplicarea [art. 77](#) alin. 2 și 3 din Regulament.***

**Bostjan M. Zupančič,**

președinte

**Santiago Quesada**

grefier